

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

24. Vtrum istæ hebdomades constant annis Lunaribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Leo hom. 8. de Passione, omnes differentias hostiarum, vna corporis & sanguinis Christi simplex oblatio.

QVÆSTIO XXIV.

Virum ista hebdomades constent annis Lunaribus.

1. **I**D affirmant Theodoretus, Beda, Rupertus, Zonaras, Albertus, Peterius, Tornielius, Gordonus, Salius &c. nec aliud asserere possunt, quicumque anno 20. Artaxerxis Longimani post Xerxis obitum supputato hebdomadas inchoant, easque sub Christi mortem finitas volunt, ut bene aduertit Salius, ad an. m. 3609. ubi num. 9. ait, id non obscure innuisse Angelum, quando has hebdomadas vocauit abbreviatas, utpote per singulos earum annos, vnde nis diebus decurtatas. Quinam verò auctores æram hebdomadam ab illo anno 20. aduocent, & quas ob causas supra disputatum est, q. 19.

1. *Opinio affirmat.*

2. **A**lij, ut in alijs Scripturæ locis, ita in præsentī, annorum solarium summam intelligunt, quorum singuli si communes fuerint, constant diebus 365. bissextiles verò 366. Est Cedreni, Lyrani, Driedonis, Lucidi, Galatini, Genebrardi, Hebraeorum passim, Sanctij, Deckerij, Cornelij, Petauij, & magis in hanc, quam in aliã partem inclinat Salmeronillo proleg. 43. & Suarius illa sec. 2. Nec aliud sentire possunt, qui regum Persarum & Græcorum annis 490. hebdomadas definiunt, ut Tertullanus aduersus Iudæos, cap. 8. Eusebius lib. 8. demonstr. 2. Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromatum, & quotquot per alienorum principum æres has annorum hebdomadas impleras esse contendunt, inquit Sanctius. n. 67. subaudi si annos 490. supputent; qui enim solum 475. colligunt, ij Lunaribus annis vtuntur. Itaq; solares hęc annos computat Cyrillus Ierosolym. S. Chrysostomus, Origenes, Hippolytus, Sulpitius, Paulus Burgenfis, Vatablus. Ratio est, quia nullum profus indicium habemus, quo vel sacra Scriptura, vel Synagoga Hebræorum vnquam, à tempore Moysis, vsq; ad nostram ætatem videatur per septenniũ, nedum per septem septuagenas annorum annis purè Lunaribus (quorum singuli diebus 354. absoluantur) tempora definiuisse. Vt ebantur quidem olim Hebræi, ac etiam num vtuntur mensibus Lunaribus, ordinariè alternis 29. & 30. diem, annumq; communem 12. mensibus absoluunt, sed anno tertio, aut etiam secundo mensẽ tertium decimũ adiungunt, quem ipsi Veadar nominant, vt dicebam Opusc. de annis Dom. & c. cap. 14. Neque lex permittebat vsũ annorum purè lunarium, quippe, quæ cauebat vt Pascha circa æquinoctium Vernali; inde septem dierum hebdomadibus interiectis Pentecoste celebraretur. Vnde bene in hunc locum Lyranus: *falluntur, qui putant Hebræos talibus annis vsos aliquando, alioquin tota Veteris instrumenti series vacillat. Quocirca, non est opus, hoc loco, exotice aliquam plurium annorum computationẽ exco-gitare, alibi in tota Scriptura nusquam vsitatam, apud Hebræos inauditam.*

2. *Opinio vtuntur 365.*

Ratio.

3. *Duo.*

3. Duobus autem modis anni solares huc admittuntur. Si anno Longimani ex quo in regni consortium à patre vocatus est, constitutum esse manarum, ut faciunt Deckerius & Peravius. Si ad annum septuaginta post occisum Xerxē imperantis figatur hæc epocha, ut quæ sequitur dicitur.

*Quidam
1. opinionis
affecta sibi
nō consist.*

4. Sunt quidem & numero & auctoritate Scriptores plane iniqui annos lunares hic usurpant: plevisque tamen hoc in negotio potest exceptio, dum in sua sententia explicanda, aut secum, aut cum veritate condecepti velitantur. Paucorum è multis ratiocinia propius inspicimus. Theodoretus clarissimè ait Christum prædicasse, sive in ultima hebdomada, & ferè trimestri, mortuum in medio septuagesimæ hebdomada eiusdem hebdomadæ partem Apostolos novo testamento confirmavisse. Docet quoque septuaginta hebdomadam intermisionem ab anno Longimani exortum, annis 475, solaribus contineri. Annum istum ad Olymp. 83. bene componit Africanus apud S. Hieronymum Pererius 3. p. huius disp. Tornielius in Tabulis, Salianus ad an. 609. notavi ad Tabulas expansas in Longimano. Cerum est autem hunc Olymp. 83. in ijsse anno ante Vulgarem æram Christi 445. licet non possunt hebdomades, quam anno ante Christi 444. huic addere annis Christi, consent anni 475. qui finiuntur anno Domini 32. hinc est certum, quod Theodoretus Apostolis post Christi necem tribuit, an. æræ Christi 29. in quem ex Theodoreti calculatione passio Dominici ret: quod nulla ratione fieri potest. Vide errores à Theodoreto, in alio dis 70. hebdomadam annis commissos, supra q. 16. Eodem prolixius cedit Zonaras, ita ut horum testimonia, in hac lite iustam patientiam nem. Sed ad recentiores veniamus.

*Pererius
explicatur*

5. Ioannes Lucidus terminum hebdomadarum rejicit in annum Passionis, eumque putat fuisse 490. solarem ab anno 20. Artaxerxis sunt *do brata*, neque ad annos Lunares vllō modo quadrate possunt. Annum 20. regis Longimani fatetur fuisse quartum Olympiadis 4. Annum Domini signat anno 4. Olymp. 202. æræ Christi 31. die 3. Aprilis autem 4. Olymp. 83. in ijsse anno ante Christi gram 445. unde exurgunt inclusis terminis ab anno 20. Longimani, vsque ad annum passionis. Ergo Christus non est mortuus ante finem hebdomadarum, quæ terminantur non nisi 475. annos solares complectuntur. Responderi hoc interitus, si per Olympiadas instituantur, reperiri quidem annos 477. sed huiusmodi usum supputatione exclusivam, ut integrum numerum 70. hebdomadarum meret. & sic annos solares tantum 475. numerasse. Sed in primis non Angelus dicatur exclusivam annorum supputationem adhibuisse.

P.
H. Philipp

Chronologic
vet. Testam

A 1 V
17

dixit ab anno quo sermo exhibit, sed ab ipso exitu sermonis, hebdomadas inchoari, & sic terminos hebdomadam non constituit annos edicti & passionis, sed tempus edicti & Passionis Christi. Adhuc annus 4. Olympiadis 202. quem ipse ait esse annum Passionis totus excluditur à numero hebdomadam: siquidem ipse vult, expletæ sunt, antequam otiretur annus 4. Olymp. 202. qui cæpit ad ætatem anni Christi 32. nempe octo ut minimum solidis mensibus, ante diem illum 3. Aprilis, quem Pererius Dominicæ passioni & legis antiquæ abrogationi consecrat. Itaque ex hac opinione, reuera Christus post hebdomadas septem & sexaginta tres occisus est: Angelus autem ponit 7. & 62. Quoniam igitur pacto vera censentur, quæ ab eodem Pererio scripta retuli quæst. præced. num. 3. & 5. nempe Messie mortem in septuagesima hebdomada fuisse; atque in dimidio ultimæ hebdomadis antiquæ legis sacrificia defecisse.

6. Non minori difficultate premuntur Salianii ratiocinia, qui anno ante vulgarem Christi æram 445. dat hebdomadibus initium: mortem autem Christi, qua ipso iudice legis veteris sacrificia expitarunt, anno Vulgaris æræ 33. cõsignat, ex his enim constantur anni 478. inclusis terminis. Vnde fateri debet in hebdomadam septuagesimam, nulla sui parte attingisse passionem Saluatoris, contra sua effata quæst. præced. relata. 2. Veram esse hanc sententiam: Christus passus est. post 7. & 63. hebdomadas; esto Angelus non nisi 7. & 63. hoc intervallo designarit.

7. Illud septuaginta hebdomades abbreviata sunt, *συνεπιδησαν* ita accipiendū est, ut ab Hebræo fonte nõ diffideat, qui nullo modo decurtatione significat, quasi linguis annis vñdecim dies sublatis fuerint, siue Solares hic annos, siue Lunares computare velis. Verbum enim *νεχταχ*, idem valet quod decifum, præcisum, definitum, constitutum, determinatum est, nec magis ad exigui, quam longi temporis spatium refertur. Non dicuntur igitur abbreviata, quod annis purè lunariibus constent, sed quia Deus paucas illas præcisè definiuit. Vnde bene suggerit Sanctius ex communi sententia in hebdomadam abbreviacione, definitionem seu decretum brevis spatij considerari, ut faciunt Theodoretus, Lyranus, Galatinus, Suarz. Dionysius, Iansenius, Vatablus. Quam interpretacionem amplectitur Salianus, ad an. m. 35. 6. num. 88. vbi ait, eo sensu hebdomades dici abbreviatas, quo dicuntur dies abbreviati Mat. 24. v. 22. nisi breuiati fuissent dies illi, persecutionis scilicet Antichristi, ad est, inquit, pauci constituti fuissent. sic breuiata dicuntur (latino textu) hebdomades, quia pauca futura sunt, habita ratione temporu clapsi, ab Orbe condito, à cuius initio promissus est Messias. Adde vel comparacione spatij, quod Deus ab æterno absolutè decernere potuisset. Idem sentit Cornelius Dan. 9. v. 24. & Petavius qui ait nostrum interpretem usum vocabulo abbreviandi, siue quod ex incerto, & infinito tempore ad certum & constitutum

Quæst. Chron. P. 3.

ee

spatium

Monetur Salianus.

Quo sensu 70. hebdomades abbreviata dicantur.

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV

17

spatium prophetico Vaticinio, & diuina ordinatione contraxisset
Messia, & eius in carne Oeconomia, siue ob rationem iam ex Saluatore
quemadmodum in senectute vita hominis abbreviata dicitur.

Quid si
anni puri
lunares
fuissem.

8. Si annos Lunares sine embolismo propugnarem, primo faceret
plurimum annorum hebdomadè, nec vlllo alio Scripturæ loco, neq; in
loco habere: Angelum tamen eam obscuritatem adhibere potuisset
stea Arabes talem annorum formam instituerunt, & obscurarunt. *Sicut*
surdi, inquit, Salianus ad an. m. 3609. num. 9. *Angelum in obscura, et*
propheta, uti anni illi quidem populo visitati, Lunaribus videlicet, non tam
tatum modum, propter omisos embolismos. Enimvero negari non potest, quod
nielem, quædam verba præter communem morem accipi: sic tres annos
dimidio, vocat tempus, tempora, & dimidium temporis, & septem annis
bus Nabuchodonosor inter bestias egit, septem tempora nominati
Suarius, si per annos solares embolismo reiecto, non alia ratione, haberi
explicari possent, non dubitavit illas ita accipere. *Suando* Passioni Domini
deputatem annum 32. æræ Christi, eundemque vltimum vltimæ hebdomadæ
desinentem, vel annum 31. eiusdem æræ, & 489. hebdomadam; etiam
ad annum 444. ante Christi epocham alligato.

QVÆSTIO XXV.

Virum septuaginta hebdomades ab anno
Artaxerxis Longimani exurgant.

Multi id
negant. id
que sex
argumentis

1. **I**mpertinere aut diserte, aut tacite negant, qui alicui præcedentem
num suffragantur, quod sex argumentis specie tenus adductis de
fontus Salmeron, illo prolegomeno 43. *Primo*, Quia Eltras non videtur
solymam venisse, ut ciuitatem, sed vltimum diuinum instauraret. *Secundo*
Vrbem restaurandam non accepit pecuniam: etenim ea quam recepit
erat ad tantum opus nimis exigua. *Tertio*, Si Longimanus per Elstram
mœnium ruinas suscitandi copiam fecit, cur non iure meliori dicentis
& Darium, idem indulgisse? *Quarto*, si hoc, anno septimo Artaxerxis
est Elstræ, quid opus erat postea anno 20. Nehemiam à rege discedere
Iudeam sese conferre? *Quinto*, cur solus Nehemias laudaretur tanquam
& maximè murorum instaurator? *Sexto*, quomodo inde hebdomadæ
deduci & ad tempus passionis Dominicæ accommodari possent?

Opinio
austoria.

2. E contrario nullius hac de re calculantium placita mihi magistratum
videntur, quàm eorum, qui hisce hebdomadibus computandis, sua
ab anno septimo Longimani ordiuntur. Est Cedreni, Sanctij, Coradi